

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **D.K.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 29 kwietnia 2026 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 30 września 2025 r., sygn. akt VI Ka 342/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 10 kwietnia 2025 r., sygn. akt III K 1399/24,

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.**

[WB]

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 30 września 2025 r., sygn. akt VI Ka 342/25, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 kwietnia 2025 r., sygn. akt III K 1399/24, wniósł obrońca skazanego. Skarżący zarzucił mu rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k.

w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., poprzez nieprawidłowe rozpoznanie zarzutu obrazy prawa procesowego dotyczącego błędnej oceny opinii psychologicznych związanych z pokrzywdzonym i pozbawienie oskarżonego prawa do obrony uznając, że obrońca nie ma prawa kwestionowania *in extenso* opinii biegłej, bo nie posiada wiedzy specjalistycznej, a ocena opinii biegłego jest rolą Sądu, podczas gdy oskarżony samodzielnie lub poprzez swego obrońcę, ma prawo do wypowiadania się co do każdego przeprowadzonego dowodu i jego wątpliwości muszą być rozstrzygnięte merytorycznie, a nie jedynie formalnie poprzez odmowę prawa do kwestionowania opinii biegłego, tym bardziej, że biegli sądowi nie są certyfikowani, a ich wiedza nie jest w ogóle weryfikowana, przy czym naruszenie to ma istotny wpływ na treść wyroku, bowiem opinia biegłych jako pomocnicza, wpływa na ocenę wiarygodności pokrzywdzonego, a jego zeznania dotyczące reakcji obrońnych mogły być depozycją ukierunkowaną na ochronę wizerunku przed rodzicami, a całość wpływała na kwalifikację prawną czynu pomiędzy art. 197 § 1 k.k. a art. 198 k.k.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na tę kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja obrońcy rzeczywiście jest oczywiście bezzasadna i dlatego podlegała oddaleniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W przedmiotowej skardze obrońca kwestionuje sposób odniesienia się przez Sąd odwoławczy do zarzutów apelacji w zakresie oceny dowodu z opinii psychologicznej. Rzecz jednak w tym, że zapoznanie się z pisemnymi motywami wyroku Sądu odwoławczego wskazuje, że przeprowadzona w tym zakresie kontrola instancyjna była prawidłowa. Oczywiście rację ma skarżący, że obrona ma prawo do wypowiadania się odnośnie do każdego dowodu przeprowadzonego na rozprawie, w tym i opinii biegłego. Natomiast trafnie wywodzi Sąd odwoławczy, że ostatecznie to sąd ocenia opinię biegłego i to ten organ procesowy decyduje czy

jest ona dla niego zrozumiała i przekonująca w treści, czy odpowiada na pytania określające jej przedmiot i granice, czy jest wewnętrznie spójna i niesprzeczna oraz czy nie rodzi wątpliwości co do jej merytorycznej trafności. I takiej oceny opinii psychologicznej dokonał Sąd *meriti*, co zaaprobował następnie Sąd drugiej instancji, podnosząc, że brak jest podstaw, aby kwestionować stanowisko biegłej, iż kwestionariusze, z których skorzystano w badaniu mogły zostać wykorzystane w sprawie, a to biegły – w oparciu o posiadane wiadomości specjalne – dobiera adekwatne w jego ocenie metody badawcze. Wywody autora kasacji w tym przedmiocie stanowią tylko polemikę z rozważaniami Sądu odwoławczego, która przekonywać do zasadności kasacji nie może.

Skarżący koncentruje swoją uwagę na próbach podważenia przedmiotowej opinii, podnosząc, że była ona kluczowa dla ustaleń w sprawie. Nie sposób jednak pominąć trafnych twierdzeń Sądu *ad quem*, że to przecież nie biegły ocenia, czy dowód z zeznań świadka jest wiarygodny, lecz sąd (podkreślić na marginesie trzeba, że w sprawie niniejszej biegła przekonująco wyjaśniła przyjęte w opinii stanowisko). Ponadto, omawiana opinia została oceniona w całokształcie materiału dowodowego, w szczególności z uwzględnieniem zeznań członków najbliższej rodziny pokrzywdzonego, protokołów oględzin czy zapisów z monitoringu. W efekcie podzielić należało stanowisko Sądu odwoławczego, że brak jest powodów, aby przyjmować, iż pokrzywdzony przedstawił nieprawdziwy przebieg zdarzeń.

Wobec tych wszystkich uwag stwierdzić trzeba, że skarżący nie wykazał, aby w postępowaniu odwoławczym doszło do rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, jak tego wymaga się od kasacji. Dlatego też Sąd Najwyższy oddalił przedmiotową kasację jako oczywiście bezzasadną.

Mając to wszystko na względzie orzeczono, jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]

